

pan Bohumír Janský

| Moje práce, Moje Hobby |

Pan Bohumír Janský se narodil 30.7.1951 v Mladoticích do rodiny zemědělců. Dnes pracuje jako pedagog, geograf, výzkumník, hydrolog a učitel.

Po sametové revoluci se ho rodiče zeptali, jestli nechce pokračovat v rodinné tradici, jak si to jeho dědové přáli, ale on se rozhodl zůstat v Praze a pokračovat ve svojí profesi. Pořád má se svou domovinou úzký vztah. Gymnázium vystudoval v Plasích. Při výběru studia na vysoké škole mu pomohl jeho učitel biologie a chemie, protože chtěl, aby pokračoval v jeho postu. Tam vystudoval biologii a zeměpis.

Poté, co byl v Plasích jeden rok učitelem, byl vybrán jako nástupce svého profesora v Praze. Nejdříve nechtěl místo přijmout a zůstat ve své obci, ale matka ho přesvědčila. Stěhování do Prahy nebylo jednoduché.

K cestování ho poprvé přivedl jeho děda, přes takzvané rodokapsy, které ho zaujaly. Už od mládí ho bavilo studovat řeky, jezera, moře a oceány na mapách a v atlasech. Jako první pořádně učil hydrologii na Univerzitě Karlově. Jako největší výdobytek demokracie považuje to, že jsme svobodní. Protože za doby komunismu mohl cestovat pouze na východ, vybral si oblast Sibiře, konkrétně Bajkalské jezero, kde strávil celkem 3 roky. O svém pobytu tam napsal knihu, která vyšla až po sametové revoluci. Už za těchto dob chtěl cestovat do Jižní Ameriky, ale čtyřikrát ho nepustili. Poprvé se do Peru dostal již před revolucí, v roce 1989, první týden v říjnu. Zavolala mu vedoucí zahraničního oddělení rektorátu Karlovy univerzity s nabídkou jet do Peru, protože onemocněl náměstek ministryně školství. Nabídku jet tam na 6 týdnů místo něj přijal. Do Peru přiletěl 10. října.

O událostech v naší zemi se dozvěděl 18. listopadu skrz noviny. Jelikož chtěl vědět, co se v Praze děje, zavolal z telefonní budky svému žákovi. Ten chtěl, aby se pan Janský vrátil do

Prahy, ale ten se rozhodl zůstat. Domů se nakonec vrátil na konci června roku 1990. Své bádání kolem pramenů Amazonky začal na jaře 1990. Mimoto byl před revolucí puštěn do Švýcarska, a to v roce 1987/88. Třikrát žádal o studijní pobyt v Curychu, ale byl pokaždé zamítnut. Napočtvrté ho pustili, ale pouze na krátkodobý pobyt, a to proto, že jeho sestra si vzala náčelníka kasáren v Kralovicích, který byl členem komunistické strany, což pan Janský napsal do své disertační práce. Při práci na své disertaci dostával od českých emigrantů západní literaturu v podobě odborných textů, která ovšem byla pečlivě zkontrolována. Dostal příkaz být v partaji, kde byl 1 rok.

V roce 1999 vedl expedici k pramenům Amazonky sestavenou ze 7 lidí. Při této expedici měřili délku hlavního toku Amazonky, už šli téměř s jistotou, jen potřebovali vědět, který z pramenů je ten nejdelší, a tudíž ten hlavní. Když už měli svůj cíl na dohled, všiml si pan Janský zhruba dvoumetrové trhliny v zemi, do které teče voda. Chtěl si udělat fotku hory z druhé strany trhliny, ale aby to mohl provést, musel ji přeskočit, jenže si neuvědomil, že je zem na druhé straně zledovatělá, takže uklouzl a spadl do močálu. Volal o pomoc, ale nikdo nereagoval. Naštěstí pod ním byla tvrdá zem a po velkém úsilí se mu podařilo dostat zpět nahoru. Tahle situace ho málem stála prvenství objevu, ale vše dobře dopadlo, až na to, že bohužel při vyprošťování z trhliny ztratil hodinky po svém dědovi.